

31998D0256

L 113/32

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

15.4.1998

DECYZJA KOMISJI**z dnia 16 marca 1998 r.****w sprawie środków nadzwyczajnych w celu ochrony przed gąbczastą encefalopatią bydła, zmieniająca decyzję 94/474/WE i uchylająca decyzję 96/239/WE**

(98/256/WE)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzspółnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami mając na względzie wprowadzenie rynku wewnętrznego, ⁽¹⁾ w szczególności jej art. 10 ust. 4,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzspółnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W Zjednoczonym Królestwie opublikowano informacje potwierdzające hipotezę, według której narażenie na czynnik wywołujący gąbczastą encefalopatię bydła (BSE) wykazuje związek z występowaniem nowego wariantu choroby Creutzfeldta-Jakoba (CJD) u ludzi; dnia 16 września 1997 r. Komitet Doradczy ds. Gąbczastej Encefalopatii (SEAC) działający w Zjednoczonym Królestwie doszedł do wniosku, że najnowsze badania naukowe dostarczają przekonujących nowych dowodów na to, że czynnik wywołujący BSE jest identyczny z czynnikiem wywołującym nowy wariant CJD u ludzi; dnia 18 września 1997 r. Komitet Doradczy ds. Niebezpiecznych Czynników Chorobotwórczych (ADCP) doszedł do wniosku, że należy obecnie zaliczać czynnik wywołujący BSE do czynników chorobotwórczych dla człowieka.

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 92/118/EWG (Dz.U. L 62 z 15.3.1993, str. 49).

⁽²⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 13. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 92/118/EWG.

(2) W tej sytuacji odpowiednie jest zastosowanie, w charakterze środka nadzwyczajnego, czasowego zakazu wysyłania ze Zjednoczonego Królestwa do innych Państw Członkowskich wszelkiego bydła i wszelkich produktów składających się w całości lub w części lub zawierających materiały pochodzące z bydła poddanego ubojowi w Zjednoczonym Królestwie, które mogłyby się znaleźć w łańcuchu żywienia ludzi i zwierząt, albo byłyby przeznaczone do stosowania w kosmetykach, produktach farmaceutycznych lub wyrobach medycznych; aby zapobiec załamaniu obrotów w handlu zakaz będzie także miał zastosowanie do wywozu do państw trzecich.

(3) W celu ochrony zdrowia ludzi i zwierząt we Wspólnocie Komisja przyjęła decyzję 94/474/WE z dnia 27 lipca 1994 r. dotyczącą niektórych środków ochronnych odnoszących się do gąbczastej encefalopatii bydła uchylającą decyzje 89/469/EWG i 90/200/EWG ⁽³⁾, decyzję 92/290/EWG z dnia 14 maja 1992 r. dotyczącą niektórych środków ochronnych odnoszących się do zarodków bydłocych, które należy podjąć w Zjednoczonym Królestwie w związku z gąbczastą encefalopatią bydła BSE ⁽⁴⁾, decyzję Komisji 94/381/WE z dnia 27 czerwca 1994 r. dotyczącą niektórych środków ochronnych w odniesieniu do gąbczastej encefalopatii bydła (BSE) i żywienia białkami pochodzącymi od ssaków ⁽⁵⁾ oraz decyzję 96/449/WE z dnia 18 lipca 1996 r. w sprawie zatwierdzenia alternatywnych systemów obróbki cieplnej do przetwarzania odpadów zwierzęcych, które ma na celu inaktywację czynników wywołujących gąbczaste encefalopatie ⁽⁶⁾.

⁽³⁾ Dz.U. L 194 z 29.7.1994, str. 96. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 95/287/WE (Dz.U. L 181 z 1.8.1995, str. 40).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 152 z 4.6.1992, str. 37. Decyzja zmieniona w 1994 r. Aktem Przystąpienia.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 172 z 7.7.1994, str. 23. Decyzja zmieniona decyzją 95/60/WE (Dz.U. L 55 z 11.3.1995, str. 43).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 184 z 24.7.1996, str. 43.

- (4) Zjednoczone Królestwo podjęło środki wynikające z opublikowania doniesień o wystąpieniu zachorowań na CJD w tym Państwie Członkowskim.
- (5) Zjednoczone Królestwo wprowadziło zakaz stosowania mączki mięsno-kostnej, niezależnie od jej pochodzenia, do żywienia zwierząt hodowlanych; konieczne jest wprowadzenie zakazu wysyłania ze Zjednoczonego Królestwa wytwarzanej ze ssaków mączki mięsno-kostnej oraz paszy dla zwierząt hodowlanych i nawozów zawierających mączkę mięsno-kostną pochodzącą ze ssaków, które z uwagi na swoje właściwości mogłyby się znaleźć w łańcuchu żywienia zwierząt hodowlanych.
- (6) Uważa się, że ryzyko wprowadzenia przenoszalnej gąbczastej encefalopatii (PGE) do łańcucha żywienia ludzi w drodze wchłonięcia białek pochodzących od domowych zwierząt mięsożernych jest małe; ryzyko to można dodatkowo zmniejszyć poprzez zakaz karmienia domowych zwierząt mięsożernych mączką mięsno-kostną wytwarzaną ze ssaków pochodzących ze Zjednoczonego Królestwa; wobec tego należy postanowić, że pasza dla domowych zwierząt mięsożernych wytwarzana w Zjednoczonym Królestwie, która nie zawiera mączki mięsno-kostnej wytwarzanej w tym państwie, może być wysłana z jego terytorium do innych Państw Członkowskich i państw trzecich.
- (7) Zjednoczone Królestwo podjęło środki mające na celu zniszczenie niektórych tkanek pochodzenia bydłowego.
- (8) Decyzja Komisji 96/239/WE z dnia 27 marca 1996 r. w sprawie środków nadzwyczajnych w celu ochrony przed gąbczastą encefalopatią bydła⁽¹⁾ przed zmianami wprowadzonymi w niej na mocy decyzji 96/362/WE⁽²⁾, zakazywała wysyłania ze Zjednoczonego Królestwa do innych Państw Członkowskich i do państw trzecich w szczególności nasienia bydłowego, a także niektórych innych produktów pochodzących z bydła poddanego ubojowi w Zjednoczonym Królestwie, które mogłyby się znaleźć w łańcuchu żywienia zwierząt lub ludzi oraz materiałów przeznaczonych do stosowania w produktach leczniczych, kosmetykach i produktach farmaceutycznych.
- (9) W dniach 18 i 26 kwietnia 1996 r. zasięgnięto opinii Naukowego Komitetu Weterynaryjnego; w opinii tego Komitetu nasienie bydłowe uważa się za bezpieczne dla zdrowia zwierząt pod względem przenoszenia BSE.
- (10) Dnia 11 kwietnia 1996 r. zasięgnięto opinii Komitetu Naukowego ds. Kosmetykologii w Sprawie Bezpieczeństwa Niektórych Produktów Pochodzenia Bydłowego; Komitet Łącznikowy Europejskich Stowarzyszeń Przemysłu Wytwarzającego Perfumy, Produkty Kosmetyczne i Toaletowe (Colipa) zalecił swoim członkom, aby nie stosowali materiałów wytwarzanych z bydła pochodzącego ze Zjednoczonego Królestwa; Komitet zadeklarował, że jego członkowie postępują zgodnie z tym zaleceniem; dyrektywa Komisji 97/1/WE z dnia 10 lipca 1997 r. dostosowująca do postępu technicznego załączniki II, III, VI i VII do dyrektywy Rady 76/768/EWG, w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do produktów kosmetycznych⁽³⁾ wprowadziła tymczasowy zakaz prowadzania do obrotu produktów kosmetycznych zawierających niektóre tkanki i płyny.
- (11) Dnia 15 kwietnia 1996 r. zasięgnięto opinii Komitetu Naukowego ds. żywności w sprawie bezpieczeństwa niektórych produktów bydłowych.
- (12) Dnia 16 kwietnia 1996 r. zasięgnięto opinii Komitetu ds. Produktów Leczniczych Chronionych Patentem; przemysł farmaceutyczny wprowadził środki związane z pochodzeniem materiałów i ich obrabianiem; każdy wyrób medyczny przed wprowadzeniem do obrotu podlega rejestracji, w trakcie której ocenia się proces obróbki wszelkich stosowanych surowców; na żądanie Europejskiej Agencji ds. oceny produktów leczniczych (EMA) wszystkie podmioty posiadające takie rejestracje w we Wspólnocie, a także wnioskujące o pozytywną opinię Komitetu ds. produktów leczniczych chronionych patentem lub Komitetu ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych, potwierdziły, że określone produkty nie zawierają tkanek bydłowych pochodzących ze Zjednoczonego Królestwa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 78 z 28.3.1996, str. 47.

⁽²⁾ Dz.U. L 139 z 12.6.1996, str. 17.

⁽³⁾ Dz.U. L 16 z 18.1.1997, str. 85.

- (13) Następnie udostępniono dodatkowe informacje mające na celu ułatwienie dokładniejszej oceny ryzyka; na tej podstawie Naukowy Komitet. Weterynaryjny w dniu 26 kwietnia 1996 r. doszedł do wniosku, że stosowanie materiałów bydłowych pochodzących tylko z właściwych źródeł połączone ze stosowaniem minimalnych norm przetwarzania, dla których potwierdzono inaktywację czynnika wywołującego BSE, dają dobre gwarancje bezpieczeństwa stosowania tych materiałów w żywności i kosmetykach; w związku z Naukowy Komitet. Weterynaryjny wydał zalecenia dotyczące parametrów bezpieczeństwa, których stosowanie podczas produkcji tych materiałów pozwala je uważać za bezpieczne.
- (14) Wobec tego Komisja uznała, że określone produkty, takie jak żelatyna i łój, są bezpieczne.
- (15) W 1988 r. Zjednoczone Królestwo wprowadziło obowiązek całkowitego zniszczenia zwierząt chorych na BSE; podczas spotkania w dniach 1, 2 i 3 kwietnia 1996 r. Komisja uznała, że bydło w wieku ponad trzydziestu miesięcy nie powinny być wprowadzane do łańcucha żywienia zwierząt lub ludzi ani wykorzystywane do wytwarzania kosmetyków i produktów farmaceutycznych; zwierzęta takie nie powinny być wykorzystywane jako źródło materiałów dla niektórych produktów bydłowych.
- (16) Ponadto niektóre tkanki bydłowe nie powinny być wykorzystywane jako źródło materiałów dla wyżej wymienionych produktów bydłowych.
- (17) Decyzja 96/362/WE zmieniona decyzją 96/239/WE wyłączająca spod zakazu niektóre produkty, takie jak żelatyna, łój i nasienie bydłowe.
- (18) Naukowy Komitet Weterynaryjny na spotkaniu w dniu 17 lipca 1996 r. poparł sprawozdanie podgrupy ds. BSE z dnia 26 lipca 1996 r., w którym zalecano, aby ponownie rozważyć ocenę ryzyka dla żelatyny ustanowioną przez Komitet Naukowy ds. Weterynarii w dniu 26 kwietnia 1996 r. w świetle niejasności związanych z inaktywacją czynnika wywołującego BSE, z odpowiednim uwzględnieniem wymogów decyzji 96/362/WE.
- (19) Decyzją 96/362/WE ustanowiono niektóre warunki wstępne, które należy spełnić, zanim stanie się możliwe wysyłanie ze Zjednoczonego Królestwa żelatyny wytworzonej z surowców pochodzących z bydła; takie warunki wstępne nie zostały spełnione i nie zezwolono na taką wysyłkę; w celu uregulowania tej sytuacji do czasu uzyskania dalszych danych naukowych i zaleceń, wskazane jest odwołanie możliwości wywozu żelatyny wyprodukowanej z surowców uzyskanych z bydła poddanego ubojowi w Zjednoczonym Królestwie przeznaczonej do stosowania w żywności dla ludzi, paszy dla zwierząt, kosmetykach oraz do celów leczniczych i medycznych; jest to zgodne z zaleceniem Wielozadaniowego Komitetu Naukowego z dnia 3 kwietnia 1997 r., zgodnie z którym nie można uznać za bezpieczny żadnego produktu w przypadku gdy podstawowy surowiec stosowany do produkcji żelatyny jest potencjalnie zakaźny.
- (20) Należy zezwolić na wysyłanie z terytorium Zjednoczonego Królestwa żelatyny i fosforanu dwuwapnia przeznaczonych do celów technicznych i wyprodukowanych z surowca pochodzącego z bydła poddanego ubojowi w Zjednoczonym Królestwie, pod warunkiem, że produkty te będą odpowiednio oznakowane.
- (21) Należy również zezwolić na wysyłanie z terytorium Zjednoczonego Królestwa żelatyny wyprodukowanej z surowca pochodzącego z bydła niepoddanego ubojowi na terytorium Zjednoczonego Królestwa; Zjednoczone Królestwo wprowadziło system pozwalający na śledzenie pochodzenia takiej żelatyny zapewniający identyfikację źródła pochodzenia surowca; reguły wspólnotowe należy uzupełnić przez urzędowe wprowadzenie systemu śledzenia pochodzenia; system taki powinien zostać wprowadzony w odniesieniu do innych produktów, które zostały wyłączone z ogólnego zakazu; należy także wprowadzić system etykietowania.
- (22) Konieczne jest zapewnienie, aby produkty pochodzące z bydła niepoddanego ubojowi w Zjednoczonym Królestwie pochodziły z zatwierdzonych zakładów pozostających pod urzędową kontrolą weterynaryjną i posiadających system pozwalający na śledzenie pochodzenia surowców; jednakże wysyłka takich produktów ze Zjednoczonego Królestwa może następować niezwłocznie i bez wcześniejszej kontroli ze strony Komisji.
- (23) Konieczne jest ustanowienie właściwych gwarancji dla wysyłki ze Zjednoczonego Królestwa niektórych produktów uzyskanych z bydła niepoddanego ubojowi w Zjednoczonym Królestwie.
- (24) Wiarygodny system kontroli na terenie całej Wspólnoty jest warunkiem wstępnym sprawnego funkcjonowania rynku wołowiny; z badań prowadzonych przez Jednostkę ds. koordynacji zapobiegania oszustwom (UCLAF) oraz Biuro Komisji ds. Żywności i Weterynarii wynika, że w Zjednoczonym Królestwie występują niedostatki w zakresie urzędowej kontroli nad produkcją wołowiny przeznaczonej do wysyłki do innych Państw Członkowskich i państw trzecich; w związku z tym konieczne jest usprawnienie systemu kontroli weterynaryjnych z celu zapobieżenia oszustwom.

- (25) Usprawnienie kontroli powinno dotyczyć wszystkich handlowych przesyłek świeżego mięsa bydłęcego wjeżdżających, przejeżdżających lub wyjeżdżających z terytorium Zjednoczonego Królestwa; należy wymagać, aby wszystkie takie przesyłki były plombowane i odplombowywane przez właściwą władzę i aby towarzyszyły im świadectwa weterynaryjne, a w przypadku handlu wewnątrzspółnotowego należy wymagać urzędowego zgłoszenia wysłania przesyłki za pomocą systemu Animo, określonego w decyzji Komisji z dnia 19 lipca 1991 r. w sprawie skomputeryzowanego systemu łączącego władze weterynaryjne (Animo) ⁽¹⁾, albo faksem.
- (26) Należy także wzmocnić nadzór weterynaryjny nad przetwarzaniem mięsa pochodzącego z bydła poddanego ubojowi poza Zjednoczonym Królestwem.
- (27) Dnia 25 lutego 1997 r. Zjednoczone Królestwo wysunęło pierwszy wniosek do Komisji w sprawie programu poświadczania stada do wywozu; na spotkaniu w dniu 11 czerwca 1997 r. Naukowy Komitet Weterynaryjny uznał, że wniosek ten nie był odpowiedni; dnia 1 lipca 1997 r. Zjednoczone Królestwo wysunęło zweryfikowany wniosek; dnia 17 września 1997 r. Naukowy Komitet Weterynaryjny wydał opinię dotyczącą tego zweryfikowanego wniosku, stwierdzając, że główną przeszkodą w zatwierdzeniu tego programu na terytorium całego Zjednoczonego Królestwa jest brak jednolitego komputerowego systemu śledzenia przemieszczania bydła oraz związanej z nim bazy danych żywego bydła w Wielkiej Brytanii, natomiast okazało się, że odpowiedni system istnieje w Irlandii Północnej; Komitet uznał ponadto, że można poczynić niewielkie modyfikacje mniej ważnych aspektów tego systemu zgodnie z wnioskiem właściwych departamentów Komisji, co ma na celu zastosowanie się do wymagań dotyczących poświadczania i kontroli; od dnia 3-7 listopada 1997 r. Biuro ds. Żywności i Weterynarii przeprowadziło kontrolę w Irlandii Północnej; Zjednoczone Królestwo wyraziło zgodę na dalsze poprawki zgodne z zaleceniami wynikającymi z tej kontroli; wobec tego właściwe jest częściowe uchylenie zakazu wysyłania produktów pochodzących z bydła poddanego ubojowi w Irlandii Północnej.
- (28) Kontrole przeprowadzone przez służby Komisji wykazały, że system kontroli weterynaryjnych w Irlandii Północnej jest bardziej efektywny; dlatego też należy działać stopniowo, krok po kroku, poczynając od zniesienia zakazu wysyłania produktów pochodzących z bydła poddanego ubojowi, rozbiorowi, przetwarzaniu i składowaniu w zlokalizowanych w Irlandii Północnej zakładach wykorzystywanych wyłącznie do produktów przeznaczonych do wysyłania do innych Państw Członkowskich i państw trzecich; kolejne kroki będą obejmowały uchylenie zakazu przetwarzania w Wielkiej Brytanii dopuszczonego mięsa pochodzącego z Irlandii Północnej, pod warunkami, które zostaną ustalone w terminie późniejszym; Komisja wspólnie z władzami Zjednoczonego Królestwa niezwłocznie rozpocznie dochodzenie, w jaki sposób i pod jakimi warunkami ograniczenia te mogą ulec dalszemu złagodzeniu.
- (29) W celu zapobieżenia oszustwom mięso pochodzące z bydła poddanego ubojowi w Zjednoczonym Królestwie powinno być oznakowane, oprócz znaku jakości zdrowotnej, przewidzianego w art. 3 ust. 1 pkt A lit. e) dyrektywy Rady 64/433/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzspółnotowy świeżym mięsem ⁽²⁾, wyraźnym znakiem dodatkowym, którego nie można pomylić ze wspólnotowym znakiem jakości zdrowotnej.
- (30) Większość przepisów decyzji 94/474/WE nie jest już zgodna z opinią Naukowego Komitetu Weterynaryjnego z dnia 17 września 1997 r. i tym samym zostają skreślane.
- (31) Decyzja 96/239/WE nakładała na Zjednoczone Królestwo obowiązek składania sprawozdań dotyczących sytuacji w zakresie BSE co 2 tygodnie; okres ten okazał się zbyt krótki; został on wydłużony do miesiąca.
- (32) Komisja powinna nadal przeprowadzać kontrole Wspólnoty na terytorium Zjednoczonego Królestwa w celu weryfikacji stosowania środków przewidzianych w niniejszej decyzji.
- (33) Powyższe punkty czynią koniecznym dokonanie podstawowych zmian w decyzji 96/239/WE; w interesie przejrzystości decyzję tę należy uchylić.
- (34) Niniejsza decyzja będzie poddawana przeglądowi w świetle nowych danych naukowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 221 z 9.8.1991, str. 30.

⁽²⁾ Dz.U. 121 z 29.7.1964, str. 2012/64. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 95/23/WE (Dz.U. L 243 z 11.10.1995, str. 7).

(35) Stały Komitet Weterynaryjny nie wydał pozytywnej opinii,

Artykuł 4

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

ROZDZIAŁ I

Żywe bydło, zarodki bydłecę, mączka mięsno-kostna i produkty pochodne

Artykuł 1

Podczas trwającej całościowej oceny sytuacji i nie naruszając przepisów wspólnotowych przyjętych celem ochrony przed BSE, Zjednoczone Królestwo zapewnia, że z jego terytorium nie są wysyłane do innych Państw Członkowskich lub państw trzecich następujące materiały:

- a) żywe bydło i zarodki bydłecę;
- b) mączka mięsna, mączka kostna i mączka mięsno-kostna pochodząca ze ssaków;
- c) pasza dla zwierząt i nawozy zawierające materiał, określony w lit. b)

Artykuł 2

W drodze odstępstwa od przepisów art. 1, pasza przeznaczona dla domowych zwierząt mięsożernych zawierająca materiał, określony w art. 1 lit. b) może być wysyłana do Państw Członkowskich lub państw trzecich, pod warunkiem, że materiały te nie pochodzą ze Zjednoczonego Królestwa i że postępuje się w zgodzie z warunkami ustanowionymi w art. 9 i 10.

ROZDZIAŁ II

Materiały pochodzące z bydła poddanego ubojowi w Zjednoczonym Królestwie

Artykuł 3

Podczas trwającej całościowej oceny sytuacji i nie naruszając przepisów wspólnotowych przyjętych cele, Zjednoczone Królestwo zapewnia, że z jego terytorium są wysyłane do innych Państw Członkowskich lub państw trzecich następujące materiały pochodzące z bydła podanego ubojowi w Zjednoczonym Królestwie:

- a) mięso;
- b) produkty, które mogą się dostać do łańcucha żywienia ludzi i zwierząt;
- c) materiały przeznaczone do wykorzystania w kosmetykach, produktach farmaceutycznych lub w wyrobach medycznych.

1. W drodze odstępstwa od przepisów art. 3 Zjednoczone Królestwo może zatwierdzić produkcję i wysyłkę z jego terytorium do innych Państw Członkowskich lub państw trzecich następujących materiałów:

- a) aminokwasów, peptydów i łożu, które wyprodukowano w zakładach pozostających pod urzędowym nadzorem weterynaryjnym i działających w zgodzie z zasadami określonymi w załączniku I;
- b) produktów łożowych oraz produktów otrzymanych z łożu w drodze zmydlania, transestryfikacji lub hydrolizy, jeżeli łoż wykorzystany do ich produkcji wytworzono zgodnie z niniejszym artykułem.

2. Zjednoczone Królestwo zapewnia że produkty, określone w ust. 1, są opatrzone etykietą lub w inny sposób zidentyfikowane ze wskazaniem zakładu produkcyjnego i określeniem, czy nadają się do stosowania w żywności dla ludzi, paszy dla zwierząt, kosmetykach, produktach leczniczych lub wyrobach medycznych.

3. Zjednoczone Królestwo zapewnia, że produktom wymienionym w ust. 1 lit. a) wysyłanym do innych Państw Członkowskich zgodnie z niniejszym artykułem towarzyszy świadectwo zdrowia wydane przez urzędowego lekarza weterynarii i potwierdzające, że są one zgodne z warunkami ustalonymi na mocy niniejszej decyzji oraz informujące o częstotliwości przeprowadzonych urzędowych kontroli.

4. Zanim jakkolwiek zakład rozpocznie lub wznowi wysyłkę produktów na mocy niniejszego artykułu, Zjednoczone Królestwo przesyła Komisji i innym Państwom Członkowskim wykaz zakładów, określonych w ust. 1 lit. a), określający dla każdego zakładu cel, którego dotyczy zatwierdzenie. Zjednoczone Królestwo niezwłocznie informuje Komisję i inne Państwa Członkowskie o jakichkolwiek zmianach w tym wykazie.

5. Przed rozpoczęciem lub wznowieniem wysyłki tych produktów przeprowadza się kontrole Wspólnoty oceniające wprowadzanie w życie urzędowych kontroli w odniesieniu do każdego produktu określonego w ust. 1;

6. Po zasięgnięciu opinii Państw Członkowskich w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego, Komisja ustali datę, od której zakłady mogą rozpocząć lub ponownie rozpocząć wysyłkę produktów, określonych w ust. 1 lit. a).

Artykuł 5

Zjednoczone Królestwo zapewnia, aby żelatyna, fosforan dwuwapniowy, kolagen, łoż, produkty łożowe i otrzymane z łożu w drodze zmydlania, transestryfikacji lub hydrolizy, produkowane do celów technologicznych z materiałów pochodzących z bydła podanego ubojowi w Zjednoczonym Królestwie, opatrzone były etykietą lub w inny sposób zidentyfikowane ze wskazaniem zakładu produkcyjnego i stwierdzeniem, że nie nadają się do stosowania w żywności dla ludzi, paszy dla zwierząt, kosmetykach, produktach farmaceutycznych lub wyrobach medycznych.

Artykuł 6

1. W drodze odstępstwa od przepisów art. 3, Zjednoczone Królestwo może zatwierdzić wysyłkę do innych Państw Członkowskich i państw trzecich następujących produktów pochodzących z bydła urodzonego i hodowanego w Irlandii Północnej, które zostało poddane ubojowi w Irlandii Północnej w ubojniach przeznaczonych wyłącznie do tego celu, zgodnie z warunkami ustanowionymi w niniejszym artykule oraz art. 7, art. 9-12 i załączniku II:

- a) „świeże mięso” zgodnie z definicją podaną w dyrektywie Rady 64/433/EWG;
- b) „mięso mielone” i „przetwory mięsne” zgodnie z definicją podaną w dyrektywie Rady 94/65/WE⁽¹⁾;
- c) „produkty mięsne” zgodnie z definicją podaną w dyrektywie Rady 77/99/EWG⁽²⁾.

2. Mięso świeże, określone w ust. 1 lit. a), jest pozbawione kości, a wszelkie tkanki sąsiednie, takie jak widoczna tkanka nerwowa i limfatyczna, są usuwane w zakładach rozbioru w Irlandii Północnej, wykorzystywanych wyłącznie dla produktów do tego dopuszczonych. Składowanie w chłodniach ma miejsce w Irlandii Północnej w komorach, przeznaczonych wyłącznie dla produktów dopuszczonych. Rozbiór, składowanie i transport przeprowadzane są zgodnie z warunkami ustanowionymi w niniejszym artykule oraz art. 7, art. 9-12 i załączniku II.

3. Mięso świeże, określone w ust. 1 lit. a), może być wykorzystywane do wytwarzania produktów, określonych w ust. 1 lit. b) i c) w zakładach zlokalizowanych w Irlandii Północnej wykorzystywanych wyłącznie dla produktów dopuszczonych zgodnie z warunkami ustanowionymi w niniejszym artykule oraz art. 7, art. 9-12 i załączniku II.

4. Do celów niniejszego artykułu „produkty dopuszczone” oznaczają produkty określone w ust. 1, oraz produkty pochodzące z bydła niepoddanego ubojowi w Zjednoczonym Królestwie, spełniające warunki ustanowione w art. 9-13.

5. Komisja, po przeprowadzeniu kontroli z ramienia Wspólnoty i po poinformowaniu Państw Członkowskich, ustala datę, od której można rozpocząć wysyłanie produktów, określonych w ust. 1.

6. Komisja dokonuje przeglądu przepisów niniejszego artykułu co najmniej co trzy miesiące i podejmuje właściwe środki zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18 dyrektywy 89/662/EWG.

Artykuł 7

1. Mięso i produkty określone w art. 6 ust. 1, są oznakowane lub opatrywane etykietami z wyraźnym znakiem dodatkowym, którego nie można pomylić ze wspólnotowym znakiem jakości zdrowia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 368 z 31.12.1994, str. 10.

⁽²⁾ Dz.U. L 26 z 31.1.1977, str. 85.

2. Mięso i produkty określone w art. 6 ust. 1 i które są przeznaczone do wprowadzenia do obrotu w Zjednoczonym Królestwie, nie są oznakowane dodatkowym znakiem, określonym w ust. 1 niniejszego artykułu. Jeżeli znak taki jest obecny, zostaje wykreślony lub usunięty z mięsa albo wykreślony z etykiety w chwili, gdy dane mięso lub produkty opuszczają zakład. Wspólnotowy znak jakości zdrowotnej nie jest usuwany z wyjątkiem sytuacji, gdy jest to nieuniknione podczas procesu rozbioru.

3. Przed rozpoczęciem wysyłania Zjednoczone Królestwo przesyła Komisji i innym Państwom Członkowskim wzór znaku dodatkowego, określony w ust. 1.

ROZDZIAŁ III

Materiały pochodzące z bydła, którego nie poddano ubojowi w Zjednoczonym Królestwie

Artykuł 8

Zjednoczone Królestwo zapewnia przestrzeganie przepisów art. 9-13 w przypadku gdy następujące produkty pochodzące z bydła, którego nie poddano ubojowi w Zjednoczonym Królestwie są wysyłane z terytorium tego państwa do innych Państw Członkowskich lub do państw trzecich:

- a) „mięso świeże” zgodnie z definicją podaną w dyrektywie Rady 64/433/EWG;
- b) „mięso mielone” i „przetwory mięsne” zgodnie z definicją podaną w dyrektywie Rady 94/65/WE;
- c) „produkty mięsne” i „inne produkty pochodzenia zwierzęcego” zgodnie z definicją podaną w dyrektywie Rady 77/99/EWG;
- d) żywność przeznaczona dla domowych zwierząt mięsożernych;
- e) żelatyna, fosforan dwuwapniowy, łój, produkty łojowe i otrzymane z łoju w drodze zmydlenia, transestryfikacji lub hydrolizy, aminokwasy, peptydy i kolagen, które mogą znaleźć się w łańcuchu żywienia ludzi lub zwierząt albo są przeznaczone do stosowania w kosmetykach, produktach leczniczych lub wyrobach medycznych.

Artykuł 9

1. Produkty określone w art. 8, pochodzą z, lub tam gdzie to ma zastosowanie, przechodziły przez znajdujące się w Zjednoczonym Królestwie zakłady, które:

- a) zostały zatwierdzone przez właściwą władzę;
- b) pozostają pod urzędowym nadzorem weterynaryjnym albo, w przypadku produktów otrzymanych z łoju w drodze zmydlenia, transestryfikacji lub hydrolizy, pod nadzorem właściwej władzy;

- c) wprowadziły system śledzenia pochodzenia surowców, który gwarantuje kontrolę nad pochodzeniem materiału na każdym etapie procesu produkcyjnego;
- d) wprowadziły system rejestracji ilości materiałów przyjmowanych i wydawanych pozwalający na równoległe sprawdzanie transportów wwożonych i wywożonych;
- e) w których produkty są rozładowywane, przetwarzane, składowane, przenoszone, ładowane i transportowane oddzielnie, albo w innym czasie niż produkty, które nie spełniają warunków ustanowionych w niniejszym artykule oraz w art. 10, 11 i 12.

2. Zjednoczone Królestwo przesyła Komisji i innym Państwom Członkowskim wykaz zakładów, które spełniają warunki określone w ust. 1, określającą dla każdego zakładu cel, którego dotyczy zatwierdzenie. Zjednoczone Królestwo niezwłocznie informuje Komisję i inne Państwa Członkowskie o jakichkolwiek zmianach na tym wykazie.

Artykuł 10

1. Produkty określone w art. 8, lit. a)-d) pochodzą z lub tam gdzie to ma zastosowanie, przechodziły przez znajdujące się w Zjednoczonym Królestwie zakłady, w których:

- a) wszystkie czynności związane z rozładowaniem, przetwarzaniem, składowaniem i przenoszeniem oraz ładowaniem produktów są dokonywane pod urzędowym nadzorem;
- b) produkty przechowywane się w komorach chłodniczych, w których równocześnie nie wykorzystuje się do składowania jakichkolwiek produktów pochodzenia bydłowego nie odpowiadających warunkom określonym w niniejszym artykule oraz w art. 9, 11, 12 i 13; jeżeli aktualnie nie przechowywane się w nich produktów są one zamykane i plombowane przez właściwą władzę;
- c) produkty, z wyjątkiem tych, określonych w art. 8 lit. d), są znakowane lub opatrywane etykietami z wyraźnym znakiem dodatkowym, którego nie można pomylić ze wspólnym znakiem jakości zdrowotnej;
- d) produkty dopuszczone do wysyłki ze Zjednoczonego Królestwa w rozumieniu niniejszego artykułu oraz art. 9, 11, 12 i 13, ale przeznaczone do wprowadzenia do obrotu w Zjednoczonym Królestwie, nie są opatrywane znakiem dodatkowym, określonym w lit. c). Jeżeli znak taki jest obecny, zostaje wykreślony lub usunięty z mięsa albo wykreślony z etykiety w chwili, gdy dane mięso lub produkty opuszczają zakład.

Zjednoczone Królestwo przesyła Komisji i innym Państwom Członkowskim wzór tego znaku dodatkowego.

2. Do celów nadawania znaków jakości zdrowotnej i stosowania znaków dodatkowych przewidzianych w prawodawstwie Wspólnoty właściwe władze są odpowiedzialne za przechowywanie i utrzymywanie:

- a) instrumentów przeznaczonych do nadawania znaku jakości zdrowotnej mięsa i stosowania znaków dodatkowych, które to instrumenty mogą być przekazywane personelowi pomocniczemu tylko w czasie znakowania i na okres konieczny do tego celu;
- b) wszelkich etykiet zawierających znak jakości zdrowotnej lub znak dodatkowy. Etykiety te są ponumerowane kolejno i wydaje się je personelowi pomocniczemu w odpowiedniej liczbie wtedy, kiedy mają zostać wykorzystane.

3. Produkty określone w ust. 1, są przewożone środkami transportu zaplombowanymi przez właściwe władze.

Jeżeli produkty te są wysyłane do innych Państw Członkowskich, towarzyszy im świadectwo zdrowia wydane przez urzędowego lekarza weterynarii potwierdzające, że spełnione zostały warunki określone w niniejszym artykule oraz w art. 9, 11, 12 i 13, identyfikujące wszystkie zakłady, w których produkty te pozyskano, przetwarzano, przewożono lub składowano oraz identyfikujące wszystkie etykiety w danej przesyłce i ich numery seryjne.

Mięsu towarzyszy świadectwo zdrowia określone w załączniku IV do dyrektywy 64/433/EWG; w części świadectwa zatytułowanej „Identyfikacja mięsa” wymienione są wszystkie etykiety zastosowane w danej przesyłce i ich numery seryjne.

Wszystkie świadectwa zawierają wyrazy:

„wyprodukowano zgodnie z decyzją Komisji 98/256/WE”.

4. Zjednoczone Królestwo informuje właściwe władze o miejscu przeznaczenia każdego transportu za pomocą systemu Animo, określonego w decyzji Komisji 91/398/EWG, lub faksem.

Artykuł 11

Bez uszczerbku dla przepisów art. 7 ust. 2 i art. 10 ust. 1 lit. d), jeżeli produkty określone w art. 8 lit. a), pochodzą z lub, tam gdzie to ma zastosowanie, przechodzą przez znajdujące się w Zjednoczonym Królestwie, wspólnotowe znaki jakości zdrowotnej nie są usuwane z wyjątkiem sytuacji, gdy jest to nieuniknione podczas procesu rozbioru.

Artykuł 12

Produkty określone w art. 8 lit. e) i które są wysyłane do innych Państw Członkowskich, są opatrzone etykietą mającą na celu zidentyfikowanie zakładu produkcyjnego oraz potwierdzenie, że zostały wyprodukowane w zgodzie z niniejszą decyzją, a tam gdzie to ma zastosowanie, że nadają się one do stosowania w żywności dla ludzi, paszy dla zwierząt, kosmetykach, produktach farmaceutycznych lub wyrobach medycznych.

Artykuł 13

1. Państwo Członkowskie, które wysyła mięso, określone w art. 8 lit. a), z zakładu lub z zatwierdzonego punktu kontroli granicznej na swoim terytorium do przewozu przez terytorium Zjednoczonego Królestwa lub do zakładu zatwierdzonego zgodnie z art. 9 zapewnia, że transportowi mięsa towarzyszy świadectwo weterynaryjne wydane przez urzędowego lekarza weterynarii lub świadectwo wydane przez właściwy organ urzędu kontroli granicznej.

Oryginały wszystkich świadectw towarzyszą przesyłce aż do zakładu, do którego jest ona przeznaczona.

2. Mięso określone w art. 8 lit. a), jest przewożone urzędowo zaplombowanym pojazdem.

Plomby można zerwać jedynie w celu dokonania urzędowej inspekcji.

3. Państwo Członkowskie, które wysyła produkty, określone w art. 8 lit. e), lub jakiegokolwiek surowce wykorzystywane do wytwarzania tych produktów do zakładu zatwierdzonego zgodnie z art. 9, zapewnia, że są one opatrzone etykietą lub w inny sposób zidentyfikowane tak, aby można było określić zakład i Państwo Członkowskie, w którym zostały wyprodukowane.

ROZDZIAŁ IV**Przepisy końcowe****Artykuł 14**

Komisja przeprowadza w Zjednoczonym Królestwie kontrole na miejscu w celu zweryfikowania stosowania przepisów niniejszej decyzji, w szczególności wprowadzenia w życie urzędowych inspekcji.

Artykuł 15

Co miesiąc Zjednoczone Królestwo przesyła Komisji sprawozdanie w sprawie stosowania środków ochronnych przeciwko BSE zgodnie z przepisami wspólnotowymi i krajowymi.

Artykuł 16

Niniejsza decyzja jest regularnie poddawana przeglądowi w świetle nowych danych naukowych. Niniejsza decyzja jest zmieniona, w odpowiednim przypadku, po konsultacji z właściwym Komitetem Naukowym i zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18 dyrektywy 89/662/EWG.

Artykuł 17

Państwa Członkowskie przyjmują środki konieczne do zapewnienia zgodności z niniejszą decyzją. Niezwłocznie informują o tym Komisję.

Artykuł 18

W decyzji 94/474/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) Skreśla się art. 1;
- 2) Skreśla się w art. 3 ust. 1 i 2;
- 3) Skreśla się art. 4.

Artykuł 19

Decyzja 96/239/WE traci moc.

Artykuł 20

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 marca 1998 r.

W imieniu Rady
J. CUNNINGHAM
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

ROZDZIAŁ 1

1. Następujące produkty mogą być wywożone ze Zjednoczonego Królestwa na mocy art. 4-7:
 - a) aminokwasy i peptydy produkowane ze skór z zastosowaniem technologii obejmującej poddanie materiału działaniu pH wynoszącego 1-2, a następnie pH wynoszącego >11, a następnie obróbce cieplnej w temperaturze 140 °C przez 30 minut pod ciśnieniem 30 bar;
 - b) łój i produkty łojowe wytwarzane z materiału pochodzącego ze zwierząt nadających się do spożycia przez ludzi, które poddano jednemu z procesów technologicznych opisanych w rozdziale 2;
 - c) produkty otrzymane z łoju w drodze jednego z procesów technologicznych opisanych w rozdziale 3.
2. Produkty, określone w pkt 1, muszą zostać przefiltrowane po wytworzeniu.
3. Bydło wykazujące objawy BSE oraz zwierzęta w wieku ponad 30 miesięcy nie mogą zostać wykorzystane jako źródło materiałów (zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 716/96⁽¹⁾), do wytwarzania produktów określonych w pkt 1.
4. Do wytwarzania produktów określonych w pkt 1, nie można wykorzystywać następujących tkanek: czaszki, kręgosłupa, mózgu, rdzenia kręgowego, oczu, migdałków, grasicy, jelit oraz śledziony.

ROZDZIAŁ 2

A. Normy produkcji łoju wytwarzanego w Zjednoczonym Królestwie z materiału pochodzącego z bydła poddanego ubojowi w Zjednoczonym Królestwie

1. Łój można wytwarzać tylko w systemach opisanych w rozdziałach I-IV, VI oraz VII Załącznika do decyzji Komisji 92/562/EWG⁽²⁾, w których spełnione są poniższe warunki minimalne:

ROZDZIAŁ I	(Partiami/ciśnienie atmosferyczne/tłuszcz naturalny) maksymalna wielkość cząsteczki 150 mm				
	Temperatura	> 100 °C	> 110 °C	> 120 °C	
	Czas	125 min	120 min	50 min	
ROZDZIAŁ II	(Partiami/ciśnienie/tłuszcz naturalny) maksymalna wielkość cząsteczki 50 mm				
	Temperatura	> 100 °C	> 133 °C		
	Czas	25 min.	20 min.		
	Ciśnienie (bezwzględne)				
ROZDZIAŁ III	(ciągły/ciśnienie atmosferyczne/tłuszcz naturalny) maksymalna wielkość cząsteczki 30 mm				
	Temperatura	> 100 °C	> 110 °C	> 120 °C	
	Czas	95 min	55 min	13 min	
ROZDZIAŁ IV oraz VI	(Ciągły/ciśnienie atmosferyczne/tłuszcz dodany oraz ciągły/ciśnienie/tłuszcz dodany) maksymalna wielkość cząsteczki 30 mm				
	Temperatura	> 100 °C	> 110 °C	> 120 °C	>130 °C
	Czas	16 min	13min	8 min	3 min
ROZDZIAŁ VII	(Ciągły/ciśnienie atmosferyczne/materiał odtłuszczony) maksymalna wielkość cząsteczki 20 mm				
	Temperatura	> 80 °C	> 110 °C		
	Czas	120 min	60 min		

Powyższe wymogi dotyczące temperatury/czasu mogą być stosowane równolegle.

⁽¹⁾ Dz.U. L 99 z 20.4.1996, str. 14.

⁽²⁾ Dz.U. L 359 z 9.12.1992, str. 23.

2. Zjednoczone Królestwo może zatwierdzić zakłady tylko wówczas, gdy stosując metody ustanowione w sekcji B wykazano, że działają zgodnie z warunkami określonymi w pkt 1.
 3. Zatwierdzone mogą też zostać systemy wytwórstwa partiami, które w procesie jednorazowym uzyskują parametry ustanowione w pkt 2 dla systemów wytwórstwa ciągłego i działają zgodnie z rozdziałami III, IV, VI lub VII.
- B. Procedury zatwierdzania znajdujących się w Zjednoczonym Królestwie zakładów przetwarzania odpadów zwierzęcych pochodzących z przeżuwaczy, w celu produkcji łożu, z zastosowaniem metod opisanych w Załączniku do decyzji 92/562/EWG**
1. *Temperatura – systemy wytwórstwa ciągłego i partiami*

Urządzenia monitorujące temperaturę muszą być umieszczone w regularnych odstępach wśród całego wyposażenia tak, aby rejestrowały temperaturę w różnych stadiach procesu. Należy przechowywać zapisy i dokonywać kalibracji w regularnych odstępach czasu.
 2. *Cisnienie (tylko rozdział II)*

Urządzenia monitorujące ciśnienie muszą być zainstalowane tak, aby rejestrowały ciśnienie w poszczególnych stadiach procesu. Należy przechowywać zapisy i dokonywać kalibracji w regularnych odstępach czasu.
 3. *Wielkość cząsteczki – wszystkie systemy*

ROZDZIAŁ 3

Żywność do spożycia przez ludzi, pasza dla zwierząt, produkty farmaceutyczne lub wyroby medyczne, materiały do ich produkcji i półprodukty

Pochodne łożu mogą być wykorzystywane pod warunkiem, że wytwarza się je odpowiednią, zatwierdzoną i ściśle certyfikowaną metodą, taką jak:

- 1) transestryfikacja lub hydroliza w temperaturze nie niższej niż 200 °C przez nie mniej niż 20 minut pod ciśnieniem (produkcja gliceryny, kwasów tłuszczowych i estrów kwasów tłuszczowych); lub
- 2) zmydlenie 12M NaOH (produkcja gliceryny i mydła):
 - proces partiami: w temperaturze nie niższej niż 95 °C przez nie mniej niż 3 godziny, lub
 - proces ciągły: w temperaturze nie niższej niż 140 °C, pod ciśnieniem 2 bar przez nie mniej niż 8 minut lub w warunkach równoważnych.

Produkty kosmetyczne, materiały do ich produkcji lub półprodukty

Pochodne łożu mogą być wykorzystywane pod warunkiem, że stosuje się poniższe metody ściśle certyfikowane przez producenta:

- 1) transestryfikacja lub hydroliza w temperaturze nie niższej niż 200 °C, pod ciśnieniem 40 bar przez 20 minut (produkcja gliceryny, kwasów tłuszczowych i ich estrów); lub
- 2) zmydlenie 12M NaOH (produkcja gliceryny i mydła):
 - proces partiami: w temperaturze 95 °C przez 3 godziny, lub
 - proces ciągły: w temperaturze 140 °C, pod ciśnieniem 2 bar przez 8 minut lub w warunkach równoważnych.

ZAŁĄCZNIK II

1. Pozbawione kości świeże mięso i produkty, określone w art. 6 ust. 1 lit. b) i c), wytworzone z tego mięsa pochodzącego ze zwierząt poddanych ubojowi w Irlandii Północnej, mogą być wysyłane z Irlandii Północnej na mocy art. 6 w przypadku gdy pochodzą z dopuszczonych zwierząt pochodzących z dopuszczonych stad.

Dopuszczone stada

2. Stado to grupa zwierząt tworząca odrębną i możliwą do odróżnienia jednostkę, tzn. grupę zwierząt, których hodowla, pomieszczenia i miejsce pobytu były oddzielne od jakiegokolwiek innej grupy zwierząt i które były oznaczone numerami identyfikacyjnymi niepowtarzalnymi dla stada i poszczególnych zwierząt.
3. Stado dopuszcza się, jeżeli, przez co najmniej 8 lat nie stwierdzono żadnego zachorowania na BSE, ani podejrzenia BSE w przypadku, którego nie wykluczono tego rozpoznania, u żadnego zwierzęcia, które nadal przebywa w stadzie lub było w nim lub je opuściło.
4. W drodze wyjątku od przepisów pkt 2 stado, które istnieje przez okres krótszy niż 8 lat, może zostać dopuszczone po dokładnym badaniu epidemiologicznym przeprowadzonym przez właściwą władzę weterynaryjną, pod następującymi warunkami:
 - a) wszystkie zwierzęta urodzone lub wprowadzone do nowo utworzonego stada odpowiadają warunkom wymienionym w pkt 6 lit. a), c) d) oraz e); oraz
 - b) przez cały okres swojego istnienia stado spełnia warunki określone w pkt 3.
5. Jeżeli stado zostało nowo utworzone w gospodarstwie, w którym wystąpiło potwierdzone zachorowanie na BSE u jakiegokolwiek zwierzęcia, które nadal przebywa w stadzie znajdującym się w tym gospodarstwie lub było w nim lub je opuściło, to nowo utworzone stado może zostać dopuszczone tylko po dokładnym badaniu epidemiologicznym przeprowadzonym przez właściwą władzę weterynaryjną, z uwzględnieniem potwierdzonego przez tę władzę spełnienia każdego z następujących warunków:
 - a) wszystkie zwierzęta ze stada, w którym doszło do zachorowania, zostały usunięte lub poddane ubojowi sanitarnemu;
 - b) wszelka pasza została usunięta i zniszczona, a wszystkie pojemniki na paszę dokładnie oczyszczone;
 - c) wszystkie budynki zostały opróżnione i dokładnie oczyszczone przed przyjęciem nowych zwierząt;
 - d) spełnione zostały wszystkie warunki określone w ust. 4.

Dopuszczone zwierzęta

6. Osobnika bydła dopuszcza się, jeżeli urodził się i został wyhodowany w Irlandii Północnej, a w chwili jego uboju:
 - a) wszystkie zapisy dotyczące jego urodzenia, tożsamości i przemieszczania są zapisane w urzędowym komputerowym systemie śledzenia;
 - b) jest w wieku ponad 6 miesięcy, ale mniej niż 30 miesięcy, ustalonym w odniesieniu do urzędowego komputerowego zapisu jej daty urodzenia;
 - c) matka, która go urodziła żyła co najmniej 6 miesięcy po tym porodzie;
 - d) u matki, która go urodziła, nie wystąpiło BSE, ani nie podejrzewano BSE;
 - e) stado, w którym zwierzę to się urodziło, i wszystkie stada, w których kiedykolwiek się znajdowało, są dopuszczone.
7. Urzędowy komputerowy system śledzenia, określony w ust. 6 lit a) zostanie uznany tylko wtedy, gdy działał przez wystarczająco długi okres, aby zawierać wszystkie dane na temat czasu życia i przemieszczania zwierząt w stopniu wystarczającym do spełnienia wymagań niniejszej dyrektywy i dotyczące tylko zwierząt urodzonych po rozpoczęciu funkcjonowania tego systemu. Dane historyczne wprowadzone do komputera i dotyczące jakiegokolwiek okresu przed funkcjonowaniem systemu nie będą uznawane w tym celu.

Kontrole

8. Jeżeli zwierzę przedstawione do uboju lub jakiegokolwiek okoliczności związane z ubojem nie spełniają wszystkich wymagań niniejszej decyzji, to zwierzę to musi zostać automatycznie zdyskwalifikowane od uboju. Jeżeli informacja taka staje się dostępna po dokonaniu uboju, właściwa władza musi niezwłocznie zaprzestać wydawania świadectw i unieważnić już wydane. Jeżeli doszło już do wysłania, właściwa władza musi powiadomić właściwą władzę miejsca przeznaczenia. Właściwa władza miejsca przeznaczenia musi podjąć właściwe środki.

9. Uboj dopuszczonych zwierząt musi mieć miejsce w ubojniach przeznaczonych wyłącznie do tego celu. Rozbiór, usuwanie kości i przetwarzanie muszą mieć miejsce w zakładach wykorzystywanych wyłącznie do produktów dopuszczonych do wysłania do innych Państw Członkowskich lub do państw trzecich. Przechowywanie musi mieć miejsce w komorach chłodniczych przeznaczonych wyłącznie dla produktów dopuszczonych do wywozu do innych Państw Członkowskich lub do państw trzecich. Wszystkie zakłady, przez które przechodzą te produkty, muszą być zlokalizowane w Irlandii Północnej.
10. Właściwa władza musi zapewnić, że procedury stosowane w zakładach rozbioru obejmują usunięcie następujących węzłów chłonnych:
 - podkolanowych, kulszowych, powierzchniowo-pachwinowych, głębokich pachwinowych, przyśrodkowych i bocznych, nerkowych, udowych przednich, lędźwiowych, żebrowo-szyjnych, mostkowych, przedłopatkowych, pachowych i szyjnych głębokich tylnych.
11. Musi być możliwe śledzenie pochodzenia mięsa dopuszczonego zwierzęcia wstecz do stada, z którego ono pochodzi aż do czasu uboju, za pomocą komputerowego systemu śledzenia. Po uboju etykietowanie mięsa musi umożliwiać śledzenie pochodzenia mięsa świeżego i produktów określonych w art. 6 ust. 1 lit. b) i c) wstecz do stada, z którego pochodziły zwierzęta, aby umożliwić odtworzenie pochodzenia danej przesyłki.
12. Wszystkie dopuszczone i zatwierdzone tusze muszą być oznakowane indywidualnymi numerami zgodnymi z numerem identyfikatora usznego zwierzęcia.
13. Zjednoczone Królestwo musi dysponować szczegółowymi protokołami obejmującymi:
 - a) śledzenie i kontrole przed ubojem;
 - b) kontrole podczas uboju;
 - c) wszelkie wymagania dotyczące etykietowania i certyfikacji po uboju, aż do chwili sprzedaży.
14. Właściwa władza musi ustanowić system zapisywania kontroli zgodności, tak, aby można ją było odpowiednio wykazać.

Zakład

15. Aby uzyskać zatwierdzenie, zakład musi, oprócz spełnienia wszystkich wymogów niniejszej decyzji, opracować i wprowadzić w życie system pozwalający na identyfikację całego dopuszczonego mięsa i/lub produktów i śledzenia ich pochodzenia wstecz na wszystkich etapach wytwarzania. Zapisy muszą być przechowywane przez co najmniej 2 lata. Kierownictwo zakładu musi przedstawić na piśmie właściwej władzy szczegóły zastosowanego systemu.
 16. Właściwa władza musi ocenić, zatwierdzić i monitorować system zastosowany przez zakład, tak, aby zapewniał one pełną segregację i śledzenie produktów zarówno wstecznie, jak i prospektywnie.
-